

● ما هرگونه اقدام تجاوزکارانه عراق علیه ایران را چه بصورت انفجارات و تحریک عناصر ناآگاه در خوزستان چه اخراج ایرانیان مقیم عراق و چه تبلیغات رادیویی و پناه دادن به تهاجم‌های رژیم شاه محکوم می‌کنیم.

اختلافات ایران و عراق : نوظئه‌ای علیه خلقهای دو کشور

که از پایگاه اجتماعی قابل ملاحظه‌ای برخوردار بودند بارها مورد قتل عام قرار گرفته‌اند و از سوی دیگر خود دستخوش انحرافات رویزبونیستی گشته‌اند. احزاب ناسیونالیستی چه در بین کردها (حزب دموکرات کردستان) و چه در بین اعراب (حزب بعث ، جنبش ناسیونالیستی‌های عرب ، ناصریست‌ها) پایگاه‌های وسیع پیدا کرده‌اند و هر یک بنوبه خود سعی در بدست گرفتن قدرت سیاسی داشته و بارها با توسل به کودتا و خونریزی و سرکوب نیروهای حریف چندصباحی در راه کار باقی مانده‌اند تا نوبت به دسته‌ای دیگر رسیده و قدرتمندان را از کار برکنار کرده است. برای مثال : کودتای انقلابی ملی عبدالکریم قاسم (۱۹۵۸) ، کودتای عبدالسلام عارف (۱۹۶۲) ، قتل او و روی کار آمدن عبدالرحمن عارف (۱۹۶۵) ، کودتای حسن البکر - صدام حسین (۱۹۶۸) و بالاخره کناره رفتن حسن البکر و قدرت کامل صدام حسین (۱۹۷۹) ، و در این میان چه بسیار کودتاها که کشف و خنثی شده و چه سرکوبها که علیه بلندشدن هر صدای اعتراضی عملی گردیده است .

جنگ عادلانه کردها برای احقاق حق تعیین سرنوشت بارها در کردستان عراق شعله ور شده و گاه چندسال پیاپی دوام داشته ، موقتاً با سازش رهبران عشیرتی کردها و زمامداران بغداد فروکش کرده و طولی نکشده که باز جنگ از سر گرفته شده است .

اختلافات بین ایران و عراق ، حملات متقابل دیپلماتیک و تبلیغاتی و تهدیدهای متبادل بین دو کشور ، امر تازه‌ای نیست ، بلکه سابقه چندین ساله دارد . اما این بار " چه کاسه‌ای زیر نیم کاسه " است ؟ و موضع ما در قبال مسائلی که دولت‌های عراق و ایران مطرح می‌کنند و توده‌های ستم‌دیده دو کشور را با آنها به اختلاف و درگیری می‌کشاند چیست ؟

نگاهی به برجسته‌ترین خطوط سیمای رژیم‌های شور ، و توجه به موضع بین‌المللی آنها و بویژه موقعیت مهمشان در منطقه غنی و نفتخیز خلیج فارس موضوع را روشن ترمی کند .

نگاهی به وضعیت کشور عراق

۱ - عراق کشوری است با قریب ۱۰ میلیون جمعیت با اقتصاد متکی بر کشت و رز و صنایع کوچک نوپا و بطور عمده متکی بر صدور نفت خام .

۲ - عراق کشوری است چندملیتی مرکب از کردها در شمال و اعراب در دیگر مناطق کشور که دسته دوم بیسن خود اختلافات دیرینی از نوع شیعه (در مناطق جنوبی و قسمتی از بغداد) و سنی دارند .

۳ - مبارزه طبقاتی در عراق از ۱۹۲۰ (سال استقلال عراق از استعمار انگلیس) پیچید ، به ظهور احزاب مختلف و درگیریهای شدید بین آنان انجامیده است . کمونیست‌ها

مرگ بر امپریالیسم آمریکا ، دشمن اصلی خلق‌های ایران

۲ کمونیستها بود و همیطور است کردستان، که پنا هگناه دائمی آنان است. در ترسیم طرح کلی سیمای عراق این نکته را نیز باید افزود که عراق را نمیتوان مانند

رژیم عراق هیچوقت بدون درگیری خارجی نفیس نکشیده است.

رژیم شاه یا رژیمهای مشابه آن، مزدور امپریالیسم دانست. معاملات خارجی عراق عمدتاً با امپریالیستهای ژاپن، فرانسه، آلمان است و بسیاری از طرحهای اقتصادی را این سه کشور به عهده دارند. امپریالیسم آمریکا و انگلیس در درجات پنجم و ششم و یا ثین ترقی دارند و از نظر نظامی و تسلیحاتی عراق نیازمندیهای خود را عمدتاً از روسیه تامین میکند. بدین ترتیب وجود رابطه اقتصادی با امپریالیستهای اروپائی و ژاپن و درجات پائین تر با امپریالیسم آمریکا و انگلیس باعث میشود که از نظر سیاسی رژیم عراق از موضع بورژوازی قدرت مانور در چهارچوب سلطه امپریالیسم در سطح جهانی داشته باشد. همچنین این قدرت مانور سیاسی در مقابل سوسیال امپریالیسم شوروی نیز برای او وجود دارد. بهمین لحاظ مشاهده میکنیم که عراق در رابطه با مبارزه، اعراب علیه امپریالیسم و اسرائیل همواره موضع گیریهای علیه امپریالیسم آمریکا و صهیونیسم - البته عمدتاً بطور تبلیغاتی و در سطح شعار و حرف - دارد. و همچنین عراق هر زمان که مواضع شوروی در قبال مسئله خاور میانه را نپذیرفته آشکارا علیه آن موضع گرفته است.

عراق در رابطه با سرکوب داخلی همیشه یک سلسله مسائل خارجی را عنوان کرده تا حتی الامکان مردم را از پرداختن به مسائل درونی بازدارد. رژیم عراق هیچوقت بدون درگیری خارجی نفیس نکشیده است:

درگیری با عبدالناصر، درگیری با سوریه، درگیری با سادات، درگیری با ایران زمان شاه، (که برای خود مشخصاً دلایل مهمی مانند تردید کردی نیز داشت)، درگیری با الفتح، درگیری با کمونیستها، و اخیراً درگیری با ایران جمهوری اسلامی.

دلایل درگیری های ایران و عراق

هر چند درگیری با یک کشور خارجی جزء سیاست رژیم فاشیستی عراق است اما در مورد دلایل درگیری عراق و ایران می توان چنین گفت:

رژیم عراق از زمانی که احتمال روی کار آمدن یک رژیم جمهوری اسلامی در ایران را پیش بینی میکرد (پیش از سفر آیت الله خمینی به پاریس)، نسبت به این

نژاد برسم ملی، ستم مذهبی نیز عمدتاً بشکل محروم - سب حیل عظیم جمعیت شیعیان عراق از بسیاری حقوق اجتماعی آنان عملی گشت است. تعداد شیعیان عراق نزدیک به نصف کل جمعیت است. بین طبقات محروم جامعه معنی کارگران، دهقانان و دیگر زحمتکشان رشد آکاهمی انقلابی و سوسیالیستی هر چند قوی نیست و کارگران از داشتن حزب واقعی خود محرومند، اما روز بروز بر میزان آکاهمی آنان افزوده میشود و رژیم با فرمهای کونا کون خود نتوانست است اعتماد زحمتکشان را به خویش جلب کند. نمود این عدم اعتماد در سیستم پلیسی بسیار فاشیستی ای با دیدن کد عرصه را بر زحمتکشان و روشن - نکران نماینده آنان شدت تنگ کرده است.

در رهنمای رژیم فعلی عراق را در اقداماتی میتوان سال زد که از زمان روی کار آمدن حزب بعث (۱۹۶۸) در جهت برپائی یکنوع اصلاحات به اصطلاح سوسیالیستی زلی در واقع در راه تحکیم بورژوازی دولتی فاشیستی عملی گردیده است.

در عراق فنو دالیسم اساساً نابود شده، صنایع و کارخانه های بزرگ، تجارت خارجی و حتی توزیع کلی فرآورده های داخلی کاملاً در اختیار بخش عمومی است و تا آنجا که اطلاع داریم صنایع نفت نیز ملی شده است. اما اینها ندر دست قدرتی که نماینده زحمتکشان باشد ندر دست دولتی است که نماینده بوروکراتها، اربابان، بورژوازی کوچک و خرده بورژوازی های مرفه و مکی سارتن کده ربری آنرا یک حزب ناسیونالیستی اسرائیلی که بطرز شدیدی پلیسی سازمان یافته و مسلح است، اگر دقیق تر بگوئیم، قدرت در دست یک قبیله است که حسن البکر و صدام حسین و بسیاری از رهبران رژیم بدان منسوب هستند یعنی قبیله "تکریتی"! بر عراق یک رژیم نظامی - پلیسی سرکوبگر حکم فرماست. عراق از زمان سقوط سلطنت (۱۹۵۸) تا امروز حتی یک مجلس شورای ملی هم نداشتند و نداشتند. بدین ترتیب رژیم فاشیستی عراقی حتی حاضر به حفظ طوا هر دموکراسی بورژوازی هم نیست.

حزب بعث پس از بدست گرفتن قدرت دیگر نه حزبی سازماندهی خرده بورژوازی نسبتاً مترقی عرب - آنطور که در اواخر سالهای ۱۹۴۰ تا نیمه ۵۰ بود - بلکه به بورژوازی دولتی تبدیل شده است. عملکرد این حزب در مقابله با جنبش ملی کردها، در مقابله با کمونیستها و جنبش کارگران و دهقانان، در مقابله با احقاق حق شیعیان و دیگر فرقه های مذهبی، جز سرکوب چیز دیگری نبوده است. شایان ذکر است که بیشترین فعالیت کمونیستها همواره بین اقشار محروم کردها و شیعیان بوده بطوریکه در سالهای ۶۰ نجف یکی از بهترین مراکز

برقرار باد جمهوری دموکراتیک خلق

۳ مسئله شدیداً احساسیت نشان می داد و حاضر بود با شاه هم دست شود و علیه انقلاب خلقهای ایران توطئه کند. علت این وحشت را در تاسیرپذیری شیعیان عراق از انقلاب ایران با رهبری مذهبی (شیعی) باید دید.

رژیم عراق بخوبی می دانست که شیعیان عراق چقدر از حکومت فعلی بغداد ناراضی اند و میدانند که روی کار آمدن جمهوری اسلامی در ایران بهانه و درس خوبی به شیعیان عراق میدهد و آنها را بر دولت بغداد میثوراند. در همین جای داد و آوری می کنیم که رهبری شیعیان عراق در دست روحانیت مرتجع قرار دارد. در عراق دستجات و شخصیت‌های بسیار مرتجع شیعه وجود دارند من جمله گروهی که خود را "حزب الدعوة" می نامد و رهبری آن را سید محمد باقر صدر برعهده دارد. این حزب معتقد است "اگر دولت اسلامی بپا شود یا بیدیه آمریکا متکی بود یا شوروی و چون شوروی ملحد است پس باید بیه آمریکا اتکاء داشت". این گروهها میتوانند ستون پنجمی برای تحریک بیس بیان باشند، و از رنجها و ستمی که بر زحمتکشان میروند در راه برپائی یک شورش راست مذهبی سوء استفاده کنند این حزب مانند اخوان المسلمین در مصر و دیگر کشورهای عربی، حزب التحریر و جماعت العلماء پاکستان و دسته های فتوئادال و مرتجع اسلامی افغانستان به کمکهای آمریکا و سعودی متکی هستند و از سوی "برادرانشان" در ایران یعنی حزب جمهوری اسلامی مود حمایت کامل قرار دارند.

از فردای روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی در ایران، به اصطلاح برای ما در کردن "انقلاب اسلامی" به درون عراق مرتب علیه عراق تحریک شده است. در مقابل عراق چه در پاسخ به اینگونه تحریکات و چه اساساً بخاطر همزدن اوضاع در ایران از هیچ کوششی فروگذار مکرده است:

● انفجارات متعدد در خوزستان، چه در لوله‌های نفت، چه در مناطق مهم دیگر، ارسال و تربیت برخی افراد فریب خورده و واداشتن آنها به اقدامات تروریستی در ایران.

● راه انداختن حملات تبلیغاتی از طریق رادیو که وقیحانه حتی با استناد به روزنامه‌های انقلابی و چاپ مخفی دست به تبلیغات علیه ایران می زند و بخاطر جو انحصار طلبانه و تعصب آلود مذهبی و عملکردهای عقب مانده‌ای که رژیم ضد انقلابی کنونی ایران دارد شنونده های زیادی از اقشار مختلف یافته است. امری که در حد خود به هیچ وجه برای نیروهای انقلابی ایران امر خوش آیندی نیست. رادیو عراق از ناحیه راست، از موضع ضد انقلابی به رژیم جمهوری اسلامی ایران حمله میکند.

پاسخ کمونیستها به کسانی نظیر ته مانده های رژیم شاه سابق که برخی از آنها در عراق جمع شده اند، چیزی جز "خفه شوید!" نمیتواند باشد. هر چند که کمونیستها خود از موضع انقلابی، از موضع حمایت از زحمتکشان، رژیم کنونی ایران را افشاء می سازند ولی اینگونه حملات رژیم عراق را نیز پاسخ دندان شکن خواهند داد.

رژیم عراق علیرغم اصلاحات گوناگون نتوانسته است اعتماد زحمتکشان عراق را بخوبی جلب کند، وجود سیستم پلیسی بسیار فاشیستی مبین این واقعیت است.

● اقدام دیگر دولت عراق اخراج نا جوان مردانه ایرانیان مقیم عراق است. ایرانیانی که سالیان دراز است که در جریان اختلافات بین دو کشور حکم سنگ زریں آسیا را دارند. عراق با فاشیستی ترین سرخوردنها آنها را از خانه های خود اخراج کرده و در سیاهانها رها می کند. خلقهای ایران چنین ستم آشکاری را از جانب رژیم ضد خلقی عراق محکوم می نمایند.

● علم کردن مجدد موضوع جزایر سه گانه از جانب عراق در واقع وسیله ایست برای دامن زدن به احساسات ناسیونالیستی ملت عراق و در جهت سیاست هائی که این رژیم در پیش گرفته است. سیاستی که در جهت پیمانال کردن منافع خلقهای عراق قرار دارد.

آخرین اقدام ضد خلقی و فاشیستی رژیم عراق یعنی اخراج هزاران ایرانی شیعه مذهب از عراق و آواره کردن آنها در مرزهای بین دو کشور و علم کردن مسئله سه جزیره از جانب عراق امروز زمینه مناسبی بدست رژیم ایران داده است تا وضع ارتش را سروسامان دهد.

طبیعی است که مردم ما در مقابل اقدامات رژیم عراق ابراز تنفر می نمایند و احساسات آنان علیه این اعمال برانگیخته میشود اما آقای بنی صدر و شورای انقلاب و دولت و فرماندهان مزدور ارتشی، می خواهند از این فرصت استفاده کنند و با آماده باش دادن به ارتش تلاش می نمایند که وضع نابسامان ارتش را که در درون ارتش ناشی از مبارزات مستمر پرسنل انقلابی علیه فرماندهان مزدور و علیه نوسازی ارتش آریا مهری می باشد، سامان دهند. ما امکان درگیری هائی را بین ایران و عراق از نظر نمی اندازیم ولی آنچه مهم است این است که بنظر ما وضعیت اخیر بین ایران و عراق به رژیم ایران کمک می کند که ارتش را در "سال امنیست" آنچنان که می خواهد آماده نماید و بدتها جمعی که در آغاز سال ۵۹ به گردستان کرد، همچنان ادامه دهد.

مسائل انقلاب را تنها انقلابیون می توانند حل کنند، نه عافیت جویان

۵ - ما قاطعانه اعلام می کنیم که بسیج نظامی و آماده باش ارتش ایران، اساساً نه برای مقابله با یک دشمن خارجی بلکه عمدتاً برای آزمایش نظم ارتش، برای آماده کردن این ابزار سرکوب، جهت قتل عام خلقهای مبارز ایران و ایجاد امنیت (که اساساً شب عید، نویدش را دادند!)، می باشد. نظیر این بسیج را چند ماه پیش نیز بهنگام مبورش به کردستان شاهد بودیم که ضرورت آن برای التیام شکافهای درون ارتش مورد تصدیق سران خائن و آریا مهری ارتش بود.

چگونه رژیم ایران از "قیاده موقت" و یادسته های ارتجاعی مذهبی نظیر "حزب الدعوة" علیه رژیم عراق استفاده می کند ؟

۶ - مشغول کردن خلقهای قهرمان ایران که در مرحله ای از اعتلای انقلابی جهت به پایان بردن انقلا - دموکراتیک خود برمی برند و مشغول کردن توده های ستمدیده و زحمتکش عراق که مرحله ای از آرایش قبل از توفان را می گذرانند، در چارچوب استراتژی امپریا - لیسم آمریکا می کنند که می کوشد با طرح مسائل بسیار فرعی و جنگ افروزی از حکومت سرمایه دازان و از سلطه خونخوارانه خویش دفاع کند و مدتی دیگر نفت و دیگر ذخائر سرشار این منطقه غنی را بغارت برد و نیروی انسانی و بازارهای خاورمیانه و خلیج را همچنان در تیول خود داشته باشد.

۱ - ما هرگونه اقدام تحاوزکارانه عراق علیه ایران را جدید صورت انفجارات و تحریک عناصرنا آکبانه در حوزستان، جدا خراج ایرانیا ن مقیم عراق، چه تبلیغات دروغزنا نه و را سکرایا نه را دیوبغداد، و چه پنا ه دادن به نه مانده های رژیم گذشته را محکوم می کنیم .

۲ - ما هرگونه اقدام ایران برای تقویت گروهها و نیروهای ارتجاعی مذهبی وابسته به محافل امپریا - لیسم آمریکا نظیر حزب الدعوة در عراق را محکوم کرده ، آنرا در چارچوب استراتژی ضد کمونیستی آمریکا در منطقه برای حفظ منافعش و بقول خود آمریکا ثیان زیر پرچم الله می دانیم .

۳ - ما حمایت ایران از "قیاده موقت" و مسلح کردن آنان را جزئی از اقدامات تحریک آمیز ایران و کسانی امثال چمران علیه عراق که به تیرگی روابط دو کسور می انجامد بشمار می آوریم .

۴ - ما طرح مسئله جزایر سه گانه خلیج را که از جانب عراق عنوان شده و رژیم ایران آنرا وسیله ای برای تحریک احساسات شوونیستی و بسیج توده ها برای رسیدن به مقاصد انقلابی خود قرار داده است محکوم می کنیم و اعلام می داریم که خلقهای زحمتکش و نیروهای آگاه ایران و عراق فریب اینگونه مسائل را نخواهند خورد .

در آگاهی خلق بکوشیم و ارتجاع را در
چهره ها و شگرد های رنگارنگش افشا کنیم!

برقرا ریاد وحدت رزمنده بین توده های
زحمتکش ایران و عراق و کلیه خلقهای عرب!

مرگ برا امپریالیسم آمریکا و حامیان داخلی او!

سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر

۱۸ فروردین ماه ۱۳۵۹

مبارزه با امپریالیسم از مبارزه با ارتجاع داخلی جدا نیست